

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellanten,
, mede namens haar minderjarig kind,

tegen de uitspraak in de zaken nos. AWB 06/45784 en 06/45786 van de
rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Breda, van 5 juni 2007 in de
gedingen tussen:

appellanten

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij onderscheiden besluiten van 24 augustus 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie de door appellanten gemaakte bezwaren tegen het uitblijven van een beslissing op aanvragen om hun een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen ongegrond verklaard en de aanvragen afgewezen. Deze besluiten zijn aangehecht.

Bij uitspraak van 5 juni 2007, verzonden op 11 juni 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Breda, de daartegen door appellanten ingestelde beroepen ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak hebben appellanten bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 9 juli 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 23 juli 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. P.A. Offers, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. B. Bastein, ambtenaar van Staat.

w.g. Offers
Lid van de enkelvoudige kamer

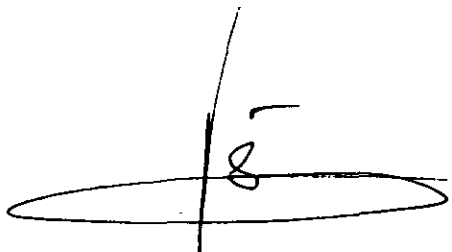
w.g. Bastein
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 27 september 2007

361.

Verzonden: 27 september 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

nevenzittingsplaats Breda

sector bestuursrecht

vreemdelingenkamer

Reg.nr(s): AWB 06/45784
AWB 06/45785

V-nr(s):

uitspraak van de enkelvoudige kamer ingevolge artikel 8:77 Algemene wet
bestuursrecht d.d. 5 juni 2007

in de zaak van

eiseres sub 1,

eiseres sub 2,

(hierna ook: eiseressen), beiden woonplaatskiezende ten kantore van hun gemachtigde
drs. F.W. King te Leiden,

en

de Staatssecretaris van Justitie, voorheen de Minister voor Vreemdelingenzaken en
Integratie,
verweerder,
gemachtigde mr. L.M.A. Hansen.

1. Procesverloop

1.1 Eiseressen hebben beroep ingesteld tegen de besluiten van verweerder van 24
augustus 2006 (hierna: bestreden besluiten) inzake het recht op een verblijfsvergunning
regulier voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw
2000).

1.2 Verweerder heeft de op de zaken betrekking hebbende stukken en een
verweerschrift ingezonden.

1.3 De beroepen zijn gevoegd behandeld ter zitting van 6 april 2007. Eiseressen zijn in
persoon verschenen, bijgestaan door mr. R.J.J. Flantua, vervanger van hun gemachtigde en
vergezeld van , een familielid van eiseressen, als tolk in een dialect van de
Macedonische taal. Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door zijn gemachtigde.

Reg.nr(s): AWB 06/45784 en AWB 06/45785

blad 2

2. Overwegingen

2.1 Op 1 april 2001 is in werking getreden de Vw 2000 van 23 november 2000 tot algehele herziening van de Vreemdelingenwet (Stb. 2000, 495). Nu de bestreden besluiten zijn bekend gemaakt na 1 april 2001, is op de beoordeling daarvan het thans geldende recht van toepassing.

2.2 Eiseressen hebben gesteld respectievelijk te zijn geboren op _____ en _____ de Macedonische nationaliteit te bezitten en sedert 11 juni 1995 als vreemdelingen in Nederland te verblijven. Eiseres sub 1 heeft haar aanvraag van 7 juni 2000 mede gedaan ten behoeve van haar minderjarige zoon _____, geboren op 1 _____. Eiseres sub 1 heeft bij haar aanvraag verzocht om een vergunning tot verblijf met als doel klemmende redenen van humanitaire aard, subsidiair het ondergaan van medische behandeling. Eiseres sub 2 heeft bij haar aanvraag van 7 juni 2000 verzocht om een vergunning tot verblijf met als doel verblijf bij eiseres sub 1.

2.3 Verweerder heeft, na een gevolgd bezwaarprocedure, op 28 mei 2004 besluiten genomen strekkende tot weigering eiseressen de onderhavige verblijfsvergunning te verlenen. De hiertegen gerichte beroepen zijn bij uitspraak van 7 oktober 2004 van de voorzieningenrechter van deze rechtbank gegrond verklaard, waarbij de besluiten zijn vernietigd (AWB 04/28953 en AWB 04/32849). Hierna heeft verweerder bij besluiten van 16 december 2004 de bezwaren van eiseressen nogmaals ongegrond verklaard. De hiertegen gerichte beroepen zijn bij uitspraak van 28 april 2006 van deze rechtbank, zittinghoudende te Haarlem, wederom gegrond verklaard, waarbij de besluiten zijn vernietigd (AWB 05/2773 en AWB 05/2775). Vervolgens heeft verweerder de in de onderhavige beroepsprocedure bestreden besluiten genomen.

2.4 In dit geding dient te worden beoordeeld of de bestreden besluiten in het licht van de daartegen aangedragen beroepsgronden de toetsing aan geschreven en ongeschreven rechtsregels kunnen doorstaan.

2.5 Eiseressen hebben in beroep aangevoerd dat verweerder hun ten onrechte de gevraagde verblijfsvergunning heeft geweigerd. Samengevat hebben zij ter onderbouwing van dit beroep het volgende aangevoerd. Eiseressen verblijven al meer dan tien jaar in Nederland en zijn volledig ingeburgerd. Eiseres sub 2 en haar broer _____ hebben een zeer groot deel van hun jeugd in Nederland doorgebracht en hebben geen binding met het land van herkomst. Eiseres sub 1 lijdt aan medische en psychische klachten en staat hier te lande onder medische behandeling, hetgeen uit diverse overgelegde medische verklaringen blijkt. Vanwege haar Roma afkomst wordt zij in haar land van herkomst gediscrimineerd en zal zij geen toegang krijgen tot de medische voorzieningen. De medische noodsituatie die hierdoor ontstaat is in strijd met het bepaalde in artikel 3 Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM). Onder verwijzing naar een uitspraak van de voorzieningenrechter van deze rechtbank, zittinghoudende Maastricht, van 18 oktober 2004 (AWB 03/41861), is eiseres sub 1 van mening dat de situatie in het land van herkomst wel een rol kan spelen in een reguliere procedure. Ten aanzien van de medische situatie van eiseres sub 1 is voorts nog aangevoerd dat verweerder de feitelijke toegang tot de medische voorzieningen in het land van herkomst moet toetsen. Eiseres sub 1 staat nog steeds onder medische behandeling en een verwijzing door verweerder naar het advies van het Bureau Medische Advisering (hierna: BMA) van twee jaar geleden is onvoldoende, nu onzeker is of zij een gelijksortige behandeling in het land van herkomst

Reg.nr(s): AWB 06/45784 en AWB 06/45785

blad 3

kan ondergaan en of deze voor haar beschikbaar is. Ook had verweerder moeten toetsen aan het bepaalde in artikel 64 Vw 2000. Ten aanzien van heeft eiseres sub 1 aangevoerd dat hij minderjarig is en dat derhalve artikel 5 Verdrag inzake de Rechten van het Kind (hierna: IVRK) van toepassing is. Tevens is van belang dat eiseressen door de Macedonische ambassade niet in het bezit worden gesteld van reis- of identiteitsdocumenten. Gelet op al het voorgaande menen eiseressen voldoende te hebben aangevoerd ter onderbouwing van hun standpunt dat sprake is van andere factoren in de zin van B8/2 Vreemdelingencirculaire 2000 (hierna: Vc 2000) op grond waarvan zij voor toelating in aanmerking komen. Voorts had verweerder moeten ingaan op de door eiseressen aangevoerde klemmende redenen van humanitaire aard. Indien verweerder tijdig had beslist op de onderhavige aanvragen waren eiseressen wellicht in aanmerking gekomen voor een verblijfsvergunning op grond van humanitaire redenen, hetgeen hun primaire verblijfsdoel was. Eiseressen hoeven niet de consequenties te dragen van verweerders trage besluitvorming. Bovendien is dit verblijfsdoel nu gecodificeerd in artikel 3.4, derde lid, Vreemdelingenbesluit 2000 (hierna: Vb 2000). Ook had verweerder de aanvraag van eiseressen ambtshalve kunnen beschouwen als een zogenoemde 14/1-aanvraag. Dit temeer omdat eiseressen verweerder bij brief van 20 augustus 2003 hebben verzocht om hun op grond van de motie-Varela dan wel de motie van Vroonhoven-Kok met gebruikmaking van de discretionaire bevoegdheid alsnog tot Nederland toe te laten wegens schrijnende omstandigheden. Voorts zijn eiseressen van mening dat hun aanvraag op grond van artikel 3.103 Vb 2000 dient te worden getoetst aan het recht dat gold op het moment van indiening. Eiseressen kunnen, gelet hierop, in aanmerking komen voor verblijfsvergunning op grond van klemmende redenen van humanitaire aard. Verder hebben eiseressen aangevoerd dat, nu vaststaat dat de beroepen van eiseressen reeds tweemaal gegrond zijn verklaard, verweerder op grond van het ne bis in idem-beginsel de bezwaren niet nogmaals ongegrond had mogen verklaren. Voorzover verweerder hen tegenwerpt dat zij niet beschikken over een deugdelijke ziektekosten-financiering beroepen eiseressen zich op het driejarenbeleid. Op grond daarvan dienen zij van deze eis te worden vrijgesteld. Tot slot is sprake van een objectieve belemmering in de zin van artikel 8 EVRM om het gezinsleven elders uit te oefenen nu eiseres sub 1 in Nederland wordt behandeld. Eiseressen concluderen dat zij in aanmerking komen voor een verblijfsvergunning op grond van klemmende redenen van humanitaire aard, het ondergaan van medische behandeling en hun 14/1-brief.

2.6 De rechtbank neemt, in het licht van de aangevoerde beroepsgronden, het navolgende wettelijke kader tot uitgangspunt.

Ingevolge artikel 14, eerste lid, aanhef en onder a, Vw 2000 is Onze Minister bevoegd de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd in te willigen, af te wijzen dan wel niet in behandeling te nemen.

Volgens artikel 14, tweede lid, Vw 2000 wordt een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd verleend onder beperkingen, verband houdende met het doel waarvoor het verblijf is toegestaan. Aan de vergunning kunnen voorschriften worden verbonden. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen regels worden gesteld over de beperkingen en voorschriften.

Ingevolge artikel 3.4, eerste lid, aanhef en onder n, Vreemdelingenbesluit 2000 (hierna: Vb 2000) houden de in artikel 14, tweede lid, Vw 2000 bedoelde beperkingen verband met het ondergaan van medische behandeling.

Reg.nr(s): AWB 06/45784 en AWB 06/45785

blad 4

2.7 Allereerst stelt de rechtbank vast dat het door eiseres sub 1 beoogde verblijfsdoel, in tegenstelling tot hetgeen zij in haar beroepsgronden en ter zitting heeft aangegeven, het ondergaan van medische behandeling is. De rechtbank verwijst in dit verband naar de brief van verweerder van 26 februari 2003 (gedingstuk 135), waarin eiseres sub 1 is verzocht een beperking bekend te maken zoals neergelegd in artikel 3.4 Vb 2000, aangezien het verblijfsdoel "klemmende redenen van humanitaire aard" niet wordt gezien als een verblijfsdoel en derhalve niet wordt genoemd in artikel 3.4 Vb 2000. Op 5 maart 2003 heeft eiseres sub 1 op voornoemd verzoek schriftelijk gereageerd (gedingstuk 137) en aangegeven dat zij in aanmerking wenst te komen voor een verblijfsvergunning regulier wegens het ondergaan van een medische behandeling.

2.8 Voorts overweegt de rechtbank dat als uitgangspunt voor de beoordeling van de onderhavige beroepen de eerdergenoemde uitspraak van de voorzieningenrechter van deze rechtbank van 7 oktober 2004 dient te worden genomen. In deze uitspraak zijn de besluiten van 28 mei 2004 vernietigd, omdat naar het oordeel van de voorzieningenrechter sprake kan zijn van 'andere factoren' als bedoeld in B812 Vc 2000 en dat verweerder die factoren als zodanig niet heeft betrokken bij de totstandkoming van zijn besluiten. Tevens is van belang dat deze rechtbank, zittinghoudende te Haarlem, bij eerdergenoemde uitspraak van 28 april 2006 heeft geoordeeld dat verweerder in de in die procedure bestreden besluiten ten onrechte niet heeft beslist met inachtneming van hetgeen de voorzieningenrechter in de uitspraak van 7 oktober 2004 heeft overwogen.

De rechtbank ziet zich gelet op het voorgaande dan ook voor de vraag gesteld of verweerder in de bestreden besluiten voornoemde 'andere factoren' op juiste wijze heeft betrokken. Blijkens de bewoordingen van de bestreden besluiten luidt het antwoord op deze vraag bevestigend. De rechtbank acht bij haar oordeel van belang dat eiseressen in hun beroepsgronden niet (gemotiveerd) hebben aangegeven in hoeverre de bestreden besluiten dienaangaande niet juist dan wel onvoldoende gemotiveerd zijn.

2.9 Ten aanzien van de door eiseressen aangevoerde beroepsgronden overweegt de rechtbank als volgt.

Aangaande de stelling van eiseressen dat verweerder hun beroep op verweerders discretionaire bevoegdheid als een zogenoemde 14/1-aanvraag had moeten beschouwen overweegt de rechtbank als volgt. Blijkens de bestreden besluiten en verweerders brief van 3 november 2003 (ongenummerd, zich bevindend achter gedingstuk 148) heeft verweerder de door eiseres in dit verband aangevoerde omstandigheden in de besluitvorming betrokken. Nu eiseressen niet eerder dan in hun beroepsgronden, toegelicht ter zitting, hebben aangevoerd dat deze werkwijze van verweerder niet juist is, kan deze stelling reeds hierom niet slagen.

Voorts hebben eiseressen aangevoerd dat het aan verweerder is te wijten dat pas op 24 augustus 2006 de bestreden besluiten zijn genomen en dat indien tijdig zou zijn beslist op hun aanvraag zij wel in aanmerking waren gekomen voor de gevraagde verblijfsvergunning. De rechtbank is van oordeel dat, wat ook zij van de lange duur van deze procedure, niet op voorhand kan worden geoordeeld dat eiseressen in aanmerking waren gekomen voor de gevraagde verblijfsvergunning, nu de wetgever ervoor heeft gekozen om geen materieel overgangsrecht te regelen. Het beroep van eiseressen op het zogenoemde ne bis in idem-beginsel treft evenmin doel, nu er naar het oordeel van de rechtbank geen rechtsregel in het bestuursrecht dan wel het vreemdelingenrecht bestaat die er aan in de weg staat dat een besluit tot twee keer toe wordt vernietigd.

Reg.nr(s): AWB 06/45784 en AWB 06/45785

blad 5

Hetgeen eiseres sub 1 heeft aangevoerd met betrekking tot het bepaalde in artikel 3 EVRM kan in de onderhavige reguliere procedure geen rol spelen, aangezien uit vaste jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder meer JV 2002/71, JV 2003/225 en JV 2007/46, blijkt dat indien een vreemdeling bescherming wenst in te roepen tegen een met artikel 3 EVRM strijdige behandeling hij een aanvraag als bedoeld in artikel 28 Vw 2000 dient in te dienen.

Voorzover eiseres sub 1 heeft aangevoerd dat zij geen toegang heeft tot de voor haar noodzakelijke medische voorzieningen in haar land van herkomst overweegt de rechtbank dat, blijkens het eerdergenoemde hier van toepassing zijnde beleid, neergelegd in B8/2 Vc 2000, omstandigheden die de feitelijke toegankelijkheid van de medische voorzieningen betreffen niet als 'andere factoren' worden aangemerkt.

Ten aanzien van het beroep van eiseres sub 1 op artikel 64 Vw 2000 stelt de rechtbank vast dat de vraag of eiseres sub 1 in staat is om te reizen blijkens het BMA-advies van 30 maart 2004 in de onderhavige procedure is beoordeeld. Voorts bestond er naar het oordeel van de rechtbank voor verweerder geen aanleiding om een nieuw advies aan het BMA te vragen, nu door eiseres geen omstandigheden zijn aangedragen waaruit blijkt dat haar medische situatie sinds het advies van 30 maart 2004 is veranderd.

Ten aanzien van het beroep van eiseres sub 1 op artikel 3 IVRK overweegt de rechtbank als volgt. Voorzover artikel 3, eerste lid, IVRK al een direct toepasbare norm zou inhouden dan zou deze tot niet meer strekken dan dat bij alle maatregelen betreffende kinderen de belangen van het desbetreffende kind dienen te worden betrokken. Wat betreft het gewicht dat aan het belang van een kind in een concreet geval moet worden toegekend, bevat de in het eerste lid opgenomen bepaling, gelet op haar formulering, geen norm die zonder nadere uitwerking in nationale wet- en regelgeving door de rechter direct toepasbaar is. De in het tweede en derde lid van artikel 3 IVRK opgenomen bepalingen doen dat naar hun aard evenmin. Het door eiseres sub 1 gedane beroep op artikel 3 IVRK kan derhalve niet slagen.

Voorzover eiseressen hebben aangevoerd dat hun op grond van schrijnende omstandigheden een verblijfsvergunning verleend dient te worden, is de rechtbank van oordeel dat verweerder in de bestreden besluiten de door eiseressen aangevoerde omstandigheden genoegzaam heeft betrokken en gemotiveerd heeft aangegeven waarom deze omstandigheden niet leiden tot toelating. Eiseressen hebben in hun beroepgronden niet gemotiveerd aangegeven waarom verweerder niet tot deze conclusie had kunnen komen, zodat reeds hierom de bestreden besluiten in zoverre de rechterlijke toetsing in beroep kunnen doorstaan.

Ten aanzien van het beroep van eiseres sub 1 op de uitspraak van deze rechtbank, zittinghoudende te Maastricht van 18 oktober 2004, is de rechtbank van oordeel dat deze uitspraak een niet met de casus van eiseres sub 1 vergelijkbare casus betreft, nu het in die uitspraak specifiek gaat om de veiligheidssituatie in de Democratische Republiek Congo naar aanleiding van recente gebeurtenissen aldaar.

Ten aanzien van eiseressen beroep op het driejarenbeleid is de rechtbank van oordeel dat dit beroep evenmin kan slagen. Tussen partijen is niet in geschil dat het driejarenbeleid met ingang van 1 januari 2003 is afgeschaft en dat een aanspraak op het dit beleid pas ontstaat op het moment dat de driejarentermijn is volgeemaakt. Aanvragen, ontvangen op 1 januari 2000 of een latere datum, zoals in het onderhavige geval, komen dan ook reeds hierom niet in aanmerking voor inwilliging op grond van het driejarenbeleid.

Reg.nr(s): AWB 06/45784 en AWB 06/45785

blad 6

Voorts heeft eiseres sub 1 zich beroepen op het bepaalde in artikel 8 EVRM. De rechtbank overweegt dienaangaande dat niet geconcludeerd kan worden dat sprake is van schending van dit artikel, reeds omdat niet is gebleken dat eiseres sub 1 zal worden gescheiden van haar kinderen.

2.10 Nu eiseres sub 2 een van eiseres sub 1 afhankelijke verblijfsvergunning wenst, geldt het hiervoor overwogene ten aanzien van het beroep van eiseres sub 1 ook voor het beroep van eiseres sub 2.

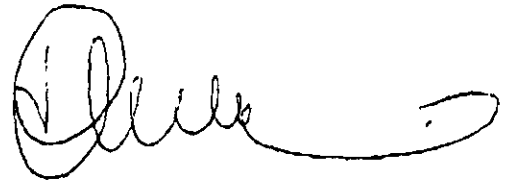
2.11 Op grond van het voorgaande zullen de beroepen ongegrond worden verklaard. De rechtbank acht geen termen aanwezig voor een proceskostenveroordeling.

3. Beslissing

De rechtbank:

verklaart de beroepen ongegrond.

Aldus gedaan door mr. E.C.H. Kouwenhoven en in het openbaar uitgesproken op 5 juni 2007, in tegenwoordigheid van mr. M.P.J. Tillie, griffier.



Rechtsmiddelenclausule

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt vier weken na de verzending van de uitspraak door de griffier.

Bij het beroepschrift dient een kopie van deze uitspraak te worden overgelegd. Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak van de rechtbank te bevatten en moet worden geadresseerd aan de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16118, 2500 BC 's-Gravenhage. (Nadere informatie: www.raadvanstate.nl)

afschrift verzonden op:

11 JUNI 2007



KING RECHTSKUNDIG ADVISEURS*Immigration Lawyers & Mediators***Hoger Beroepschrift****Geen toevoeging verleend door de Raad voor Rechtsbijstand**Afdeling bestuursrechtspraak Raad van State
Vreemdelingenkamer

Inzake:

appellante sub 2
IND-nummer: 9403-14-0254
Drs. F.W. King, gemachtigde

appellante sub 1

Contra:

De Staatssecretaris van Justitie, verweerder

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
4118	B - 9 JUL 2007
ZAAKNR. 200704753	
AAN:	✓
BEHANDELD: DD:	PAR:



KING RECHTSKUNDIG ADVISORS*Immigration Lawyers & Mediators*

Geeft eerbiedig te kennen:

(appellante sub 1), alsmede haar meerderjarige kind,
(appellante sub 2), en haar minderjarige zoon, , wonende te
te dezer zake woonplaats kiezende te (2316 XE) Leiden aan de Schipholweg 68c, op het kantoor
van de rechtskundig adviseur en immigratiejurist Drs. F.W. King, die door appellanten tot hun
bepaaldelijk gemachtigde wordt gesteld en in verband daarmee dit hoger beroepsschrift
ondertekent en indient.

1. Achtergronden

- 1.1 Appellanten zijn respectievelijk geboren op Allen
bezitten de Macedonische nationaliteit.
- 1.2 Appellanten komen hierbij in hoger beroep van de uitspraken van de rechtbank 's-
Gravenhage, zittinghoudende te Breda, van 11 juni 2007, Awb 06/45784 en 06/45786,
welke uitspraken op 11 juni 2007 per gewone post zijn verzonden aan gemachtigde van
appellanten.
- 1.3 In deze uitspraken heeft de rechtbank de beroepen van appellanten ongegrond
verklaard.
- 1.4 In het navolgende zullen eerst de procedurele achtergronden worden geschetst. Daarna
zullen de grieven van appellanten worden geformuleerd en toegelicht.

2. De procedure

- 2.1 Appellante sub 1 heeft op 7 juni 2000 een aanvraag ingediend tot het verlenen van een
verblijfsvergunning met als doel klemmende redenen van humanitaire aard, subsidiair
het ondergaan van medische behandeling. Zij heeft haar aanvraag van 7 juni 2000 mede
ten behoeve gedaan van haar minderjarige zoon , geboren op
Appellante sub 2 heeft bij haar aanvraag van 7 juni 2000 verzocht om een
vergunning tot verblijf met als doel verblijf bij appellante sub 1.
- 2.2 Appellanten hebben op 26 maart 2001 bezwaar ingediend tegen het niet tijdig beslissen
op de aanvragen van 7 juni 2000. Vervolgens hebben appellanten op 25 september 2002
beroep ingesteld tegen het niet tijdig beslissen op bezwaar. Bij uitspraak van 28 januari
2003 is dit beroep gegrond verklaard en bepaald dat appellanten binnen vier weken
gehoord dienen te worden en dat binnen zes weken na het horen een besluit op het
bezwaar dient te worden genomen.
- 2.3 Verweerder heeft het bezwaarschrift van 26 maart 2001 bij besluit van 1 juni 2004
ongegrond verklaard.



KING RECHTSKUNDIG ADVISEURS

Immigration Lawyers & Mediators

- 2.4 Appellanten hebben bij beroepsschrift van 25 juni 2004 tegen dit besluit beroep ingesteld. Daarnaast is verzocht een voorlopige voorziening te treffen.
- 2.5 Bij uitspraak van 7 oktober 2004 van de voorzieningenrechter van rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Breda, zijn de beroepen gegrond verklaard, waarbij de besluiten zijn vernietigd (Awb 04/28953 en Awb 04/32849). Hierna heeft verweerder bij besluiten van 16 december 2004 de bezwaren van appellanten nogmaals ongegrond verklaard. De hiertegen beroepen zijn bij uitspraak van 28 april 2006 van de rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Haarlem, wederom gegrond verklaard, waarbij de besluiten zijn vernietigd (Awb 05/2773 en Awb 05/2775).
- 2.6 Verweerder heeft bij separate beschikkingen op d.d. 24 augustus 2006, opnieuw het bezwaarschrift ongegrond verklaard.
- 2.7 Appellanten hebben bij beroepsschrift van 19 september 2006 tegen dit besluit beroep ingesteld. In het verweerschrift heeft verweerder geconcludeerd tot ongegrondverklaring van het beroep.
- 2.8 Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 5 juni 2007. Appellanten zijn aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door mr. R.J.J. Flantua, vervanger van hun gemachtigde en vergezeld van , een familielid van appellanten, als tolk in een dialect van de Macedonische taal. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door haar gemachtigde, mr. L.M.A. Hansen. Op 11 juni 2007 heeft de rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Breda, het beroep ongegrond verklaard.

3. De grieven

Grief I

- 3.1 De grief richt zich tegen rechtsoverweging 2.7 van de uitspraken van Awb 06/45784 en Awb 06/45786, waarin de rechtbank volgens appellanten ten onrechte het navolgende overweegt:

"Allereerst stelt de rechtbank vast dat het door eiseres sub 1 beoogde verblijfsdoel, in tegenstelling tot hetgeen zij in haar beroepsgronden en ter zitting heeft aangegeven, het ondergaan van medische behandeling is(...)"

- 3.2 Volgens appellanten miskent de rechtbank, met vorengenoemde overweging, dat de Staatssecretaris had dienen in te gaan op de klemmende redenen van humanitaire aard van hun zaak. Ten onrechte heeft de Staatssecretaris gesteld dat nu klemmende redenen van humanitaire aard geen verblijfsdoel meer is onder de nieuwe vreemdelingenwet, hierop dus geen beroep kan worden gedaan door appellanten. Nogmaals wijzen appellanten erop dat zij de huidige aanvraag reeds op 7 juni 2000, vigerend onder het oude vreemdelingenrecht, hebben ingediend. Voorts hebben



KING RECHTSKUNDIG ADVISEURS

Immigration Lawyers & Mediators

appellanten op 26 maart 2001 bezwaar gemaakt tegen het niet tijdig beslissen op deze aanvraag. Vervolgens is op 25 september 2002 beroep ingesteld tegen het nog immer uitblijven van een beslissing op hun aanvraag. Eerst bij beschikking van 1 juni 2004 is door de Staatssecretaris vervolgens inhoudelijk beslist op de aanvraag van appellanten. In deze beschikking is het bezwaar van appellanten van 26 maart 2001 ongegrond verklaard. Indien de Staatssecretaris tijdig had beslist op de aanvraag van appellanten waren zij wellicht wel in aanmerking gekomen voor een verblijfsvergunning op grond van klemmende redenen van humanitaire aard. Immers, dit was het primaire verblijfsdoel van appellanten en ten tijde van hun aanvraag was het mogelijk een verblijfsvergunning op deze grond aan te vragen. De rechtbank is van oordeel dat, wat ook zij van de lange duur van deze procedure, niet op voorhand kan worden geoordeeld dat appellanten in aanmerking waren gekomen voor de gevraagde verblijfsvergunning. De rechtbank heeft evenwel niet aangegeven waarom dit geweigerd zou zijn. Appellanten wijzen erop dat als de Staatssecretaris tijdig had beslist zij wellicht wel voor een verblijfsvergunning op grond van klemmende redenen van humanitaire aard in aanmerking waren gekomen. Zij hebben de kans gemist dat de Staatssecretaris zou oordelen over hun aanvraag voor een verblijfsvergunning op grond van klemmende redenen van humanitaire aard en zijn benadeeld door het feit dat de Staatssecretaris in casu slechts ex-nunc heeft beslist. Immers, indien de Staatssecretaris ex-nunc toetst, kunnen de door appellanten aangevoerde klemmende redenen van humanitaire aard niet worden meegenomen bij de beoordeling van de zaak door de Staatssecretaris. Appellanten zouden hierdoor in een slechtere positie geraken dan indien tijdig door de Staatssecretaris was beslist op hun aanvraag. Appellanten menen dat dit niet in overeenstemming is met het ook reeds in de memorie van toelichting op de Awb genoemde beginsel dat een bezwaar- en/of beroepsprocedure in het algemeen tot gevolg moet hebben dat de betrokkene in de situatie wordt gebracht waarin hij zou zijn geweest indien van meet af aan op juiste wijze door verweerder was beslist. In de Kamerstukken II, 1991-1992, 22 495, nr. 3, p. 145 wordt dienaangaande het navolgende overwogen:

"Alsdan zou aan de rechtsbescherming van de aanvrager van de vergunning in het algemeen tekort worden gedaan, indien bij het voorzien in de zaak acht wordt geslagen op eerst na de bestreden beslissing ontstane feiten en omstandigheden die een deugdelijke welgeringgrond kunnen opleveren. Wij zijn van oordeel dat dergelijke feiten en omstandigheden wel in de nieuwe besluitvorming kunnen worden betrokken, indien het bestuursorgaan rehtens bevoegd zou zijn de aanvankelijke beslissing in te trekken."

- 3.3 Appellanten stellen dat nu de Staatssecretaris in hun zaak eerst bijna vier jaar na hun aanvraag een inhoudelijke beslissing heeft genomen, zij hierdoor zijn benadeeld. Indien de Staatssecretaris tijdig op hun aanvraag had beslist, waren appellanten immers wel in aanmerking gekomen voor een verblijfsvergunning op grond van klemmende redenen van humanitaire aard. Appellanten stellen dat de handelwijze van



KING RECHTSKUNDIG ADVISEURS

Immigration Lawyers & Mediators

de Staatssecretaris in casu in strijd is met het consistentiebeginsel. In dit verband weten appellanten zich gesteund door een *uitspraak van de Rechtseenheidkamer d.d 7 november 1996 (AWB/7362)*, waarbij de REK overweegt dat het bestuur gebonden is door de door hemzelf vastgestelde regels. Wijziging van deze regels mag niet willekeurig plaatsvinden en tot willekeurige resultaten leiden. Het volgende staat vermeld:

"In de bestuurspraktijk maakt het bestuur gebruik van door hemzelf vastgestelde regels, die bij de beslissing in acht genomen worden. De werkinstructie 26 bevat dergelijke regels. Het consistentiebeginsel eist dat het bestuur zich gebonden acht aan deze regels. Wijziging van deze regels mag niet willekeurig plaatsvinden en evenmin tot willekeurige resultaten leidde"

- 3.4 Indien en voorzover de Staatssecretaris persisteert in het standpunt dat appellanten niet in aanmerking kunnen komen voor een verblijfsvergunning op grond van klemmende redenen van humanitaire aard, omdat dit verblijfsdoel niet zou bestaan, wijzen appellanten erop dat zij niet vermogen in te zien waarom de Staatssecretaris niet heeft overwogen of zij ambtshalve in aanmerking kunnen komen voor een verblijfsvergunning op grond van schrijnende omstandigheden als bedoeld in artikel 3.4, lid 3, van het Vreemdelingenbesluit (Vb). Te meer nu bij schrijven van 20 augustus 2003 door appellanten tevens is verzocht om toelating op grond van schrijnende omstandigheden. Appellanten wijzen erop dat thans geen duidelijk beleid bestaat omtrent de invulling van artikel 3.4, lid 3 Vb.

- 3.5 Appellanten weten zich in hun stellingen gesteund door de *uitspraak van de Raad van State, afdeling bestuursrechtspraak d.d 21 december 2006, nr. 200605794/1, (vluchtweb/jurisprudentie)*, waarin de afdeling oordeelt dat de Staatssecretaris inzicht dient te geven in de weging van de omstandigheden van het geval die leidde tot afwijzing van het verzoek om toepassing van artikel 3.4, derde lid, van het Vb 2000. Het voorgaande dient volgens de Raad van State te worden gezien in het licht van de omstandigheden van een min of meer vergelijkbaar geval waarin wel toepassing is of zou zijn gegeven aan voormeld artikellid. De afdeling wijst erop dat de Staatssecretaris immer het gelijkheidsbeginsel in acht dient te nemen. Het navolgende wordt overwogen:

"(...)Hier ligt de vraag voorop welke wijze inzicht moet worden verschaft in de gronden waarop aan een zodanige bevoegdheid in bepaalde gevallen toepassing wordt gegeven."

"Naar in de toelichting op artikel 3.4, derde lid, van het Vb 2000 wordt bevestigd, kunnen bij de toepassing van die bepaling categorieën gevallen worden vastgesteld die als onvoorzien zijn aan te merken, waartoe in algemene zin de kenmerken worden omschreven die de tot de categorie



KING RECHTSKUNDIG ADVISEURS

Immigration Lawyers & Mediators

behorende gevallen gemeen hebben en waardoor die zich in zodanige mate onderscheiden van de gevallen die volgens de voor de beperkingen voorzien in het eerste lid gestelde regels worden afgehandeld dat er grond is van die regels af te wijken. Aldus zijn voor het gebruik van de afwijkingsbevoegdheid kenbare maatstaven gegeven. Voormelde toelichting biedt de minister echter ook de ruimte om bij de toepassing van artikel 3.4, derde lid, van het Vb 2000 niet het stellen van maatstaven, doch de beoordeling van het individuele geval centraal te stellen. Door die keuze te maken, is de minister naar het oordeel van de Afdeling dan ook niet getreden buiten de grenzen van die bevoegdheid. Dat betekent evenwel niet dat bij die wijze van beoordeling in de per geval genomen afwijzende besluiten niet zou moeten worden gemotiveerd, welke op de feiten van het geval betrokken overwegingen hebben geleid tot het standpunt dat niet sprake is van een schrijnend geval. In dat verband is van belang dat, naar inmiddels duidelijk is geworden, de heroverweging als aangekondigd in de toespraak van 14 januari 2003 in een niet te verwaarlozen aantal gevallen heeft geleid tot het alsnog verlenen van een verblijfsvergunning."

"Ook bij de gekozen wijze van heroverweging dient de minister derhalve enig inzicht te geven in de weging van de omstandigheden van het geval die leidde tot afwijzing van het verzoek om toepassing van artikel 3.4, derde lid, van het Vb 2000 in het licht van de omstandigheden van een min of meer vergelijkbaar geval waarin wel toepassing is of zou zijn gegeven aan voormeld artikellid. Daarmede wordt immers verantwoord hoe in het kader van de heroverweging, recht wordt gedaan aan de beginselen van rechtsgelijkheid en rechtszekerheid en de vereiste samenhang bij de toepassing van de betrokken regels in het licht van het algemeen belang waartoe ze zijn gesteld."

"Het gelijkheidsbeginsel vereist een consistente gedragslijn van het bestuur en het bewaken van die consistentie is bij uitstek de verantwoordelijkheid van het bestuur. Dit klemt temeer nu de heroverweging waarvan het in deze zaak bestreden besluit deel uitmaakt, voortvloeit uit een zeer algemene bereidverklaring daartoe van de minister die alle uitgeprocedeerde asielzoekers betreft. Het gaat derhalve om een zeer grote groep gevallen."

"Het enkele standpunt dat de gestelde feiten en omstandigheden al dan niet als 'schrijnend' worden aangemerkt, kan gelet op het vorenstaande geen toereikend inzicht in de verrichte beoordeling bieden. De betekenis van de term is daartoe onvoldoende bepaald"

Grief II

- 3.6 De grief richt zich tegen rechtsoverweging 2.8 van de uitspraken van Awb 06/45784 en Awb 06/45786, waarin de rechtbank volgens appellanten ten onrechte het



KING RECHTSKUNDIG ADVISEURS

Immigration Lawyers & Mediators

navolgende overweegt:

"(...)De rechtbank acht bij haar oordeel van belang dat eiseressen in hun beroepsgronden niet (gemotiveerd) hebben aangegeven in hoeverre de bestreden besluiten niet juist dan wel onvoldoende gemotiveerd zijn."

- 3.7 Appellanten menen dat zij wel gemotiveerd hebben aangegeven in hoeverre de bestreden besluiten dienaangaande niet juist dan wel onvoldoende gemotiveerd zijn. Appellanten menen dat verweerder niet voldoende is ingegaan op het feit dat appellanten hier volledig zijn ingeburgard en dat zij immer rechtmatig in de zin van artikel 8 Vw hier te lande hebben verblijven in afwachting van hun verblijfsrechtelijke procedure. Tevens heeft hun procedure door het toedoen van de Staatssecretaris zo lang geduurd en is er thans nog immer geen onherroepelijke beslissing geslagen op hun aanvraag van 7 juni 2000. Tevens is de Staatssecretaris niet voldoende ingegaan op verklaringen van de ambassade van Macedonië, d.d. 8 maart 2006, waaruit blijkt dat appellanten niet in het bezit kunnen worden gesteld van reis- of identiteitsdocumenten.

Grief III

- 3.8 De grief richt zich tegen rechtsoverweging 2.9 van de uitspraken van Awb 06/45784 en Awb 06/45786, waarin de rechtbank volgens appellanten ten onrechte het navolgende overweegt:

"(...) Het beroep van eiseressen op het zogenoemde ne bis in idem-beginsel treft evenmin doel, nu er naar het oordeel van de rechtbank geen rechtsregel in het bestuursrecht dan wel het vreemdelingenrecht bestaat die eraan in de weg staat dat een besluit tot twee keer toe wordt vernietigd.(...)"

- 3.9 Appellanten stellen dat de rechtbank met deze overweging heeft miskend dat hun beroep bij uitspraak van 28 april 2006 wederom gegrond is verklaard. Appellanten menen dat de Staatssecretaris in de bestreden beschikkingen hun bezwaarschriften ten onrechte wederom ongegrond heeft verklaard, in weerwil van de twee gegronde beroepen. Tevens menen appellanten dat de Staatssecretaris hiertoe niet gerechtigd was en gehouden was met nieuwe feiten of omstandigheden te komen bij een tweede beoordeling van een zaak. Een en ander vloeit voort uit het ne bis in idem beginsel, volgens hetwelk niet meermalen wordt geoordeeld over eenzelfde zaak, zoals ook de Afdeling heeft overwogen bij uitspraak van d.d. 14 oktober 2005, nr. 200503322/1/V2. De Afdeling oordeelt:

"Voormeld algemeen beginsel geldt ook voor de rechtspraak: buiten de aanwending van ingevolge de wet openstaande rechtsmiddelen, kan eenzelfde geschil niet ten tweede male aan de rechter worden voorgelegd. Voor de



KING RECHTSKUNDIG ADVISEURS

Immigration Lawyers & Mediators

bestuursrechtspraak in vreemdelingenzaken vindt het beginsel nadere invulling in het bepaalde in artikel 8:1 van de Awb, gelezen in verband met artikel 69 van de Vreemdelingenwet 2000. Deze wettelijke bepalingen verzetten zich ertegen dat door het instellen van beroep tegen het besluit op een herhaalde aanvraag wordt bereikt dat de rechter de zaak beoordeelt, als ware het beroep gericht tegen het eerdere besluit. (...). Voor de rechter geldt het beperkte toetsingskade derhalve ook, indien het bestuursorgaan de aanvraag heeft afgewezen zonder toepassing te geven aan artikel 4:6, tweede lid, van de Awb.(...) Uit het vorenoverwogene vloeit voort dat de rechter, ter bepaling van de omvang van de door hem te verrichten beoordeling in geval van een afwijzend besluit op een herhaalde aanvraag, direct moet treden in de vraag of aan de aanvraag nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden ten grondslag zijn gelegd."

- 3.10 Appellanten wijzen erop dat de Staatssecretaris met nieuwe feiten en omstandigheden had dienen te komen. Nu zulks achterwege is gebleven, had de rechtbank het beroep niet ongegrond mogen verklaren.
- 3.11 Gelet op het voorgaande, gezien in onderlinge samenhang, stellen appellanten zich op het standpunt dat verweerder in alle redelijkheid niet tot haar afwijzende beschikkingen had kunnen komen, indien de besluitvorming zorgvuldig was geweest.

Conclusie

Appellanten concluderen tot vernietiging van de bestreden uitspraken en tot gegrondverklaring van het door hen ingediende beroepsschrift.

Leiden, 9-7-2007

Namens appellanten

F.W. King
Bepaaldelijk gemachtigde